

POT SLAKOVE
IN PAVČKOVE

mladosti

Da spet bom
vzel harmoniko
Ka na zemljo mrak se
spušča
se pa gati ožlaša zvon
Noč se spušča, noč
jaz pa sam, bom spet
ostal.

Da spet bom vzel
harmoniko
in zaigral si pesmico,
ki spominja ml. da na te
ki namta si mi srce.

V večerih dolgih sam
sem zdaj
a moj spomin beži
nazaj v trenutke
srčnih dni,
ki si mi jih dala ti.

Decem vsak večer odmeva,
vsak večer me boli srce,
in spomin na dneve
srečne
v oči privabi mi solze.

Lojze Slak (iz velike
plošče: Deset velikih let)

Lojze Slak

(1932-2011)

Rodil se je 23. julija 1932 v vasi Jordankal blizu Mirne Peči na Dolenjskem. Mladost je večinoma preživel pri stari mami na Malem Kalu, kjer je spoznal diatonično harmoniko, s katero sta postala nerazdružljiva. Že pri petnajstih letih je prvič samostojno igral na poroki. Leto 1957 je prelomnica v njegovi karieri, na radijski oddaji Pokaži, kaj znaš! je očaral strokovno javnost in poslušalce. Dve leti zatem je s tremi brati sestavil Ansambel bratov Slak, leta 1964 je na enem od svojih nastopov na Radiu Ljubljana spoznal pevsko skupino Fantje s Praprotna in nastal je eden naših najboljših in najbolj izvirnih ansamblov.

Lojze je imel absolutni posluš in je do popolnosti osvojil ter obvladal diatonično harmoniko. Za boljše izražanje je iznašel in ji dodal poseben gumb, znan kot Slakov gumb, s katerim je pomembno prispeval k razvoju diatonične harmonike. S svojim bogatim opusom, ki obsega 32 velikih plošč, 51 kaset, 34 zgoščenk in drugo, ter z vrhunskim igranjem je dal narodno-zabavni glasbi ugled in veljavo, veliko njegovih skladb je ponarodelih, mnogim mladim ansamblom je nedosegljiv vzornik. Za svojo ustvarjalnost je prejel številna ugledna domača in tuja priznanja, tudi visoko državno odlikovanje častni znak svobode Republike Slovenije. Je častni občan občine Mirna Peč.

Mirnapeski zvon

Zeleni griči in doline
v obviru zametnih gozdov,
mi vedno vračajo spomine
in znova vabijo domov.

Ta lepi kosček domovine,
le tja se vedno vračal bom,
v vnanost pravljične pečine,
kjer poje mirnapeski zvon.

Lojze Slak (iz velike plošče: Letu 2000)

Dopisnik

Ka hodiš, pojdi smeraj da konca

Spomladi da rožne cvetice,
poleti da zrele pšenice,
jeseni da polne police,
pozimi da snežne kraljice,
v knjigi da zadnje vrstice,
v življenju da prave rešnice,
v vseh – da idejice
ceš eno in drugo lice.

A če ne prideš ne pravič ne drugič
da krova in pravega kova,
poskusi
inovič
in zapet
in znova.

Tone Pevec (Najhen dober dan;
Dolenjska založba, 1992, Nova mesta)

Mirna Peč, junij 2014

izdala Občina Mirna Peč

uredil Jože Rozman

oblikovala Mateja Muhič

fotografije Luka Piko, Mateja Muhič

fotografija Lojze Slaka: dokumentacija Dela

fotografija Toneta Pavčka: Jože Suhadolnik, Delo

naštilji 3000 Izvodov, Tiskarna Jordan

Turistično društvo Mirna Peč

<http://turizem-mirnapec.com>

info@turizem-mirnapec.com

Občina Mirna Peč

<http://www.mirnapec.si>

obcina.mirnapec@siol.net

POT SLAKOVE IN PAVČKOVE

mladosti

Dodatki a poti

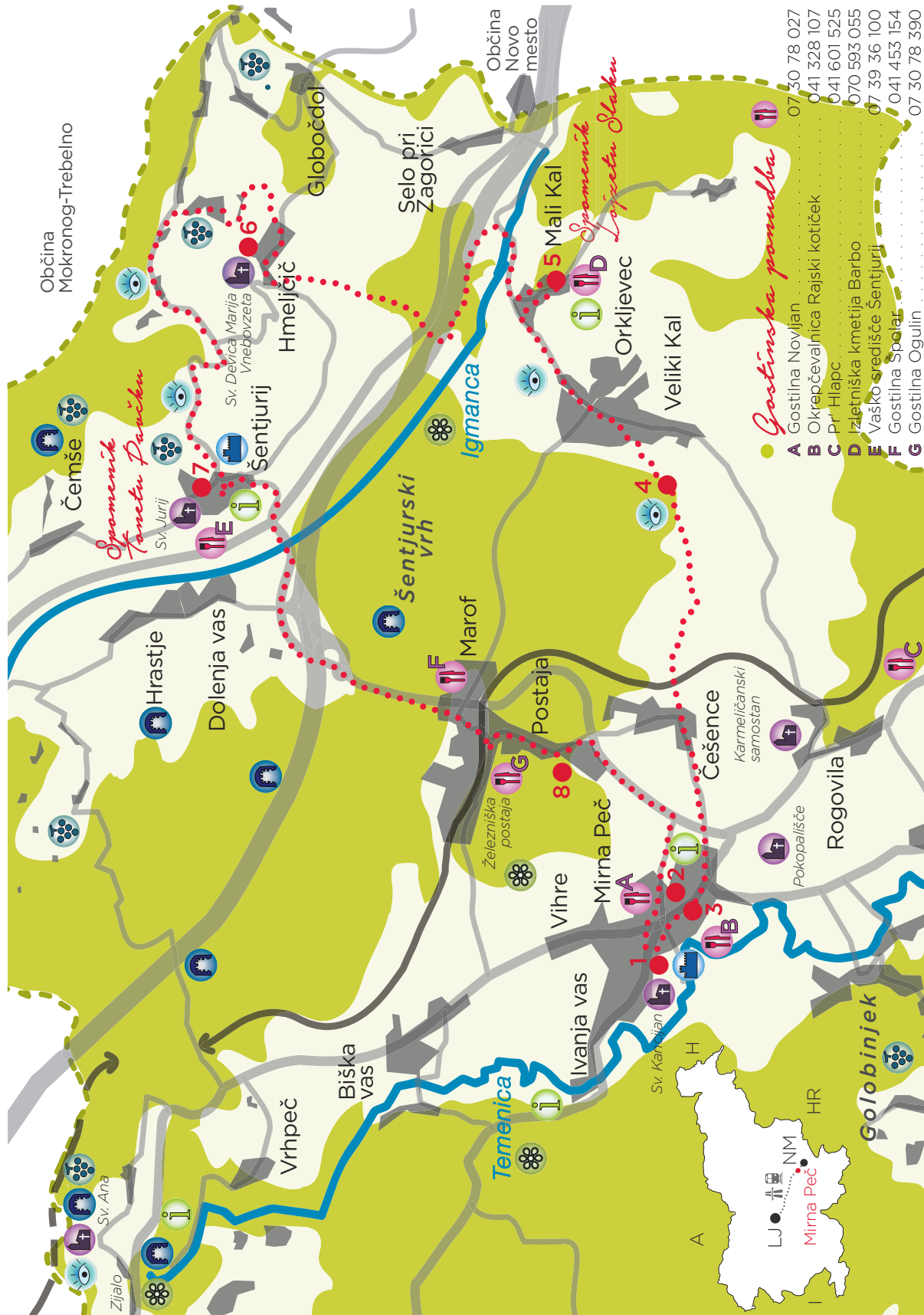
Dolžina 12,2 km
Višinska razlika 190 m
Čas hoje 3 h

Glavne točke

- 1 Začetek poti v Mirni Peči pred cerkvijo sv. Kancijana
- 2 Spomenik padlim borcem NOB v 2. svetovni vojni
- 3 Rojstna hiša motociklista-dirkača in letalca Ludvika Stariča, Letečega Kranjca
- 4 Športno igrišče z brunarico
- 5 Domačija Barbovih, hiša Slakove mladosti, **spomenik**
- 6 Cerkev sv. Device Marije Vnebovzete v Hmeljiču
- 7 Pavčkov rojstni kraj, **spomenik**
- 8 Osnovna šola Toneta Pavčka

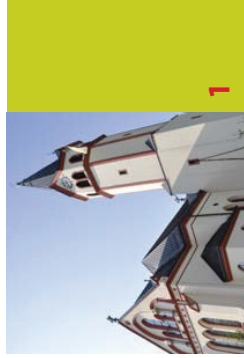
Legenda

- staro trško jedro, staro vaško jedro
- 🏠 naravne vrednote
- 🏰 sakralni spomenik
- 🏡 kraška jama
- 🏞️ vinorodne lege
- 👁️ razgledna točka
- 📄 info tabla
- 🏠 gostinska ponudba

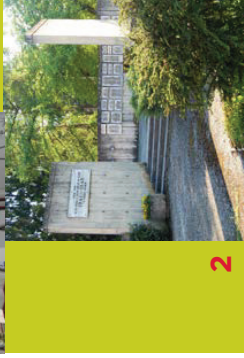

● Glavne točke

1

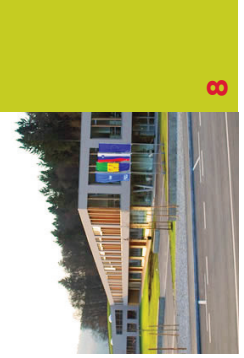
2

3

7

8

Do spomenika **Lojzetu Slaku**, ki ga predstavlja kamniti steber, na katerem je bronasta plošča z reliefnim portretom glasbenika, vodi pot s 37 okroglimi betonskimi tlakovci, ki so razporejeni tako kot tipke na diatonični harmoniki z znamenitimi Slakovim gumbom.

15° 7' 9.3"
45° 51' 50.8"

5

Šentjurje

Kamniti steber spomenika **Tonetu Pavčuku** simbolizira njegovo pokončno življenjsko držo. Na njem je bronasta plošča z reliefnim portretom pesnika, ob stebru pa je v obliki potke do bližnje lipe položenih 42 betonskih tlakovcev, kolikor je Pavčkovih objavljenih del.

15° 6' 23.5"
45° 52' 38.5"

7

Spomenika je zasnoval arhitekt Tomaž Slak v sodelovanju z Leopoldom in Marijo Mojco Pungertar, bronasta portreta sta delo kiparke Alenke Vidrgar.

Tone Pavček (1928–2011)

Rodil se je 29. septembra 1928 v Šentjurju pri Mirni Peči na Dolenjskem. Prvi razred osnovne šole je obiskoval v Mirni Peči, potem so ga prešolali v ljubljansko Marijanišče. Vihra druge svetovne vojne ga je za nekaj časa vrnila v rojstni kraj, kamor se je vedno rad vračal. V Ljubljani je končal klasično gimnazijo, leta 1954 diplomiral na pravni fakulteti, nato služboval kot novinar pri Ljubljanskem dnevniku in Ljudski pravici, kot urednik na RTV Slovenija, bil je ravnatelj Mladinskega gledališča v Ljubljani, predsednik Društva slovenskih pisateljev, do upokojitve leta 1990 glavni urednik Cankarjeve založbe in do smrti redni član Slovenske akademije znanosti in umetnosti. Politični pogum je pokazal 8. maja 1989, ko je na množičnem protestnem zborovanju na Kongresnem trgu v Ljubljani prebral Majniško deklaracijo z zahtevo po suvereni državi slovenskega naroda.

V literarno zgodovino se je neizbrisno vpisal leta 1953 kot soavtor zbirke Pesmi štirih z Menartom, Zlobcem in Kovičem. Ves čas je neumorno pesnikoval, pogosto za otroke, prevajal, pisal eseje. Je častni občan mestnih občin Novo mesto in Ljubljana ter občine Mirna Peč, po njem se imenuje nova osnovna šola v Mirni Peči. Za svoje delo je veliki mojster slovenske besede prejel številne nagrade in odlikovanja, tudi najvišje slovensko kulturno priznanje, Prešernovo nagrado.

Šentjurje

Tu je moja najlepša vas
Iz med sedmimi gricmi
tam ima zemlja obrabi
ki na nebesa lici.

Tam se je bog do tal
v radodarnosti sklonil
in lepota razdal
za prijazen boglami.

Tam mi je segla dlam
dihotica v ljubeznis
u sinji svetlaci tan
pa kritica pesmi.

Tam mi trite zeno,
tam mi pojo ptice,
in trostaja me mlitica,
da z njimi mi ba lepa.

Tam, med sedmimi gricmi
je bil u vasi moj dom,
tam se mi vse ulesnicu,
kadar umrl bom.

Tone Pavček *Revija Rast*,
december 2010, *Novo mesto*

